

челядъ прѣдсказва. Загасналъ огънь — разтуренъ домъ.

И за това огъня въ бащино огнище вѣчно свѣтѣше.

И въ рано утро и въ късна вечеръ, прѣзъ лѣто и прѣзъ зима то е като будно око прѣдъ моя взоръ. Като звѣзда ме води то въ мрака, като маякъ го виждамъ въ мѣгляво врѣме.

Око и маякъ си за мене ти — бащино огнище.

